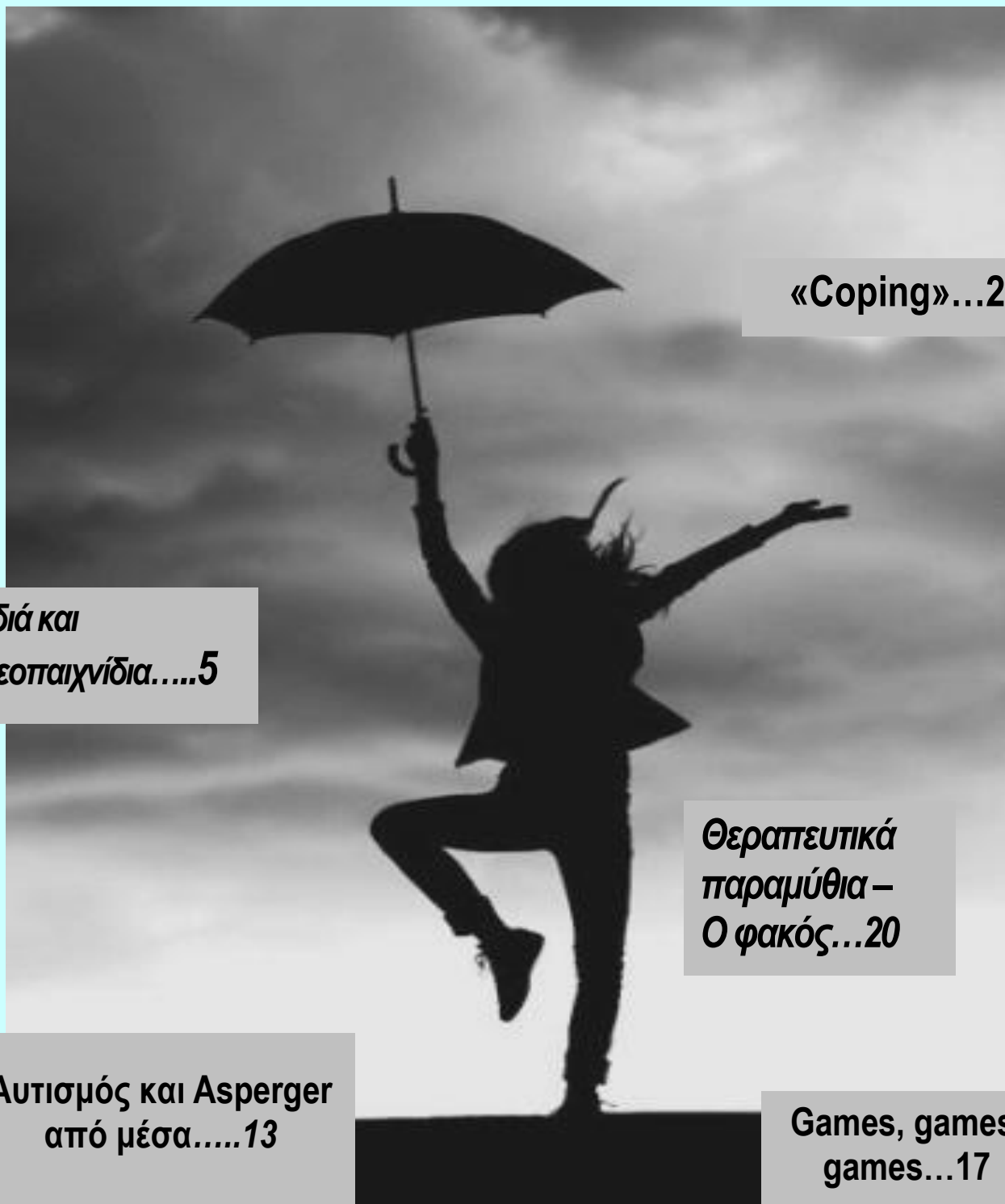

ΠΕΡΙ ΑΥΤΙΣΜΟΥ

Τεύχος 18
Νοέμβριος 2008

«Coping»...2

Παιδιά και
βιντεοπαιχνίδια.....5

Θεραπευτικά
παραμύθια –
Ο φακός...20

Αυτισμός και Asperger
από μέσα.....13

Games, games,
games...17

Συντακτική επιτροπή:

- Βαρσάκη Σταυρούλα – Ψυχολόγος
- Καραμπατζάκη Μαρία – Νηπιαγωγός
- Στέιμαν - Κοκκαλίδου Μαρέικε -
Παιδοψυχολόγος
- Τρυφωνίδου Αριστονίκη -
Ψυχολόγος

Σύνταξη - Επιμέλεια:

Βαρσάκη Σταυρούλα

Ιδιοκτήτης:

Στέιμαν - Κοκκαλίδου Μαρέικε

Εκδότης:

Στέιμαν - Κοκκαλίδου Μαρέικε

Επωνυμία:

«Περί Αυτισμού»

Έδρα:

Ελλησπόντου 22, Καλαμαριά

Διεύθυνση αλληλογραφίας:

Ελλησπόντου 22, Καλαμαριά, Τ.Κ. 55132

Τηλέφωνα επικοινωνίας:

2310- 450941 & 2310- 481774

Ηλεκτρονικό ταχυδρομείο:

info@kyg.gr & marant21@otenet.gr

Ιστοσελίδα:

www.kyg.gr

Μήνας - Τεύχος:

Νοέμβριος, 18^ο τεύχος

Ετήσια συνδρομή:

20 ευρώ

Προθεσμία για συμμετοχή στο επόμενο

τεύχος:

20 Νοεμβρίου 2008

ΛΙΓΑ ΛΟΓΙΑ.....1

ΣΤΗΛΗ ΤΟΥ Σ. ASPERGER.....11

ΓΝΩΡΙΖΟΝΤΑΣ ΤΟΝ ΑΥΤΙΣΜΟ....17

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ.....25

ΛΙΓΑ ΛΟΓΙΑ**Ο αυτιστικός μου γιος***Ένα ποίημα του Jim Boudier*

Αυτιστικές αλυσίδες εμποδίζουν τη μικρή σου γλώσσα

Να μου πει την τελευταία φράση ενός αστείου

Αυτή που θα προκαλέσει τα ξεσπάσματα γέλιου σου

και θα τα μετατρέψει σε χαρούμενα δάκρυα.

Δεν έχεις τραγουδήσει ποτέ το αγαπημένο σου τραγούδι από τον Barney

και όταν με κράτησες σφιχτά εκείνη τη χειμωνιάτικη νύχτα του Νοέμβρη,

που ξύπνησες με πικρούς, τρομαγμένους λυγμούς δε μου μίλησες.

Δε μου πες ούτε μία λέξη από αυτό που βασάνιζε κάποιον τόσο νέο.

Μα αν και αυτιστικές αλυσίδες έχουν δέσει την ομιλία του

Η αγάπη του επιδεικνύεται από το ακτινοβόλο χαμόγελό του.

Και αν και μου λείπει εκείνη η φράση εκείνου του αστείου,

Εγώ ξεσπώ σε γέλια μέχρι δακρύων.

Και κάθε σκοτεινή νύχτα που ξυπνά με φόβους να στοιχειώνουν τον ύπνο

του,

πάλι στην αγκαλιά του πατέρα του θα βρει ηρεμία και ξεκούραση.

Όνειρα γλυκά γιε μου... ◀

Μετάφραση: Σταυρούλα Βαρσάκη

Coping

Το Coping παίζει μεγάλο ρόλο στην αντιμετώπιση του στρες. Είναι σημαντικό να καταλάβουμε καλά τι σημαίνει για να χειριστούμε πιο αποτελεσματικά τα σοβαρά προβλήματα που προκύπτουν στην περίπτωση του υπερβολικού στρες.

Τι είναι το Coping και πώς μας βοηθάει; Είναι “ο τρόπος με τον οποίο κάποιος αντιμετωπίζει προβλήματα”. Δεν έχει σημασία αν αυτά δημιουργούνται σε χαλαρή ή αγχωτική κατάσταση, αλλά έχει σχέση με μια συμπεριφορά που προκαλείται σε προβληματικές καταστάσεις.

Η έννοια του Coping προέρχεται από τη ψυχολογία. Από ψυχαναλυτική προσέγγιση μελετήθηκε πώς οι άνθρωποι αντιδρούν σε απειλές από βαθιά μέσα τους. Η συμπεριφορά Coping είναι σε μεγάλο βαθμό ανεξάρτητη από την κατάσταση και από το είδος της απειλής, και δεν αλλάζει διαχρονικά.

Το Coping πρέπει να το καταλάβουμε σαν συνεχείς νοητικές και ενέργειες συμπεριφοράς για να αντιμετωπίσουμε τις απαιτήσεις του έξω κόσμου ή ουσιαστικά στις απαιτήσεις που θέτουμε στον εαυτό

μας. Το Coping έχει σχέση επίσης με τη δυνατότητα επεξεργασίας συναισθημάτων, τον έλεγχο συναισθηματικών αντιδράσεων, στις οποίες παίζουν ρόλο τα κοινωνικά και επικοινωνιακά χαρακτηριστικά.

Εδώ θα αναφέρουμε τέσσερις μορφές. Αυτές οι μορφές διαφέρουν πολύ και εφαρμόζονται ουσιαστικά από τον καθένα (αποτελεσματικά ή μη), ανάλογα με την κατάσταση. Είναι:

1. η ενεργή αντιμετώπιση
2. η αναζήτηση κοινωνικής υποστήριξης
3. η αποφυγή και αναμονή
4. η αναζήτηση διασκέδασης

Ο παρακάτω πίνακας χωρίζεται σε τέσσερις κατηγορίες:

	νοητικά	συναισθηματικά
Μηχανισμός μάχης (fight)	ενεργή αντιμετώπιση	αναζήτηση κοινωνικής υποστήριξης
Μηχανισμός φυγής (flight)	αποφυγή και αναμονή	αναζήτηση διασκέδασης

Η ενεργή αντιμετώπιση είναι μια λογική προσέγγιση για να αντιμετωπίσει κανείς ένα πρόβλημα. Με το λεγόμενο μηχανισμό μάχης εννοούμε ότι η συμπεριφορά στρέφεται στη λύση του προβλήματος.

Μελετάμε το πρόβλημα ήρεμα από όλες τις μεριές, βάζουμε τα πράγματα στη σειρά και έπειτα ξεκινάμε εύστοχα και με εμπιστοσύνη να το λύσουμε.

Η αναζήτηση κοινωνικής υποστήριξης είναι μια συναισθηματική προσέγγιση για να αντιμετωπίσει κανείς ένα πρόβλημα. Και εδώ μιλάμε για μηχανισμό μάχης. Είναι η αναζήτηση παρηγοριάς, κατανόησης και βοήθειας, μοιράζοντας έγκαιρα το πρόβλημα με άλλους για να το αντιμετωπίσουν και να το λύσουν μαζί.

Η αποφυγή και αναμονή είναι μια νοητική προσέγγιση και ανήκει στον μηχανισμό φυγής, η οποία δεν στρέφεται στη λύση ενός προβλήματος, αλλά στην αποφυγή του. Το άτομο αφήνει τα πράγματα όπως είναι, τα αποφεύγει και περιμένει να δει τι θα γίνει. Δεν αντιμετωπίζει ένα πρόβλημα, αλλά βιώνει τι συμβαίνει αν δεν γίνονται ενέργειες.

Η αναζήτηση διασκέδασης είναι μια συναισθηματική προσέγγιση και θεωρείται μηχανισμός φυγής. Το άτομο απορροφάται πλήρως από ένα πρόβλημα με τη συνέπεια να στεναχωριέται, να νιώθει κατάθλιψη και να κλείνεται στον εαυτό του. Έχει πολλές φορές το αποτέλεσμα να σκεπάζεται κάτω από την προσποίηση αγάπης, και έτσι δελύνεται το πρόβλημα.

Ανάλογα με την κατάσταση ή το πρόβλημα χρησιμοποιούμε μια από τις αναφερόμενες μορφές Coping. Η αποτελεσματικότητα εξαρτάται από την κατάσταση.

Εφαρμόζοντας τους μηχανισμούς μάχης, ελέγχει περισσότερο το πρόβλημα ή την κατάσταση. Συνήθως είναι προτιμότερο επειδή μπορείς να επηρεάσεις θετικά την πορεία προς μια λύση. Η αναζήτηση υποστήριξης από άλλους είναι πολύ σημαντική σ' αυτό.

Μην το αφήνετε για μεγάλο χρονικό διάστημα, αλλά ψάξτε βοήθεια και συζητήστε τα προβλήματα που σας απασχολούν. ◀

Μ. Στέμαν-Κοκκαλίδου
Παιδοψυχολόγος,
Υποστήριξη Γονέων

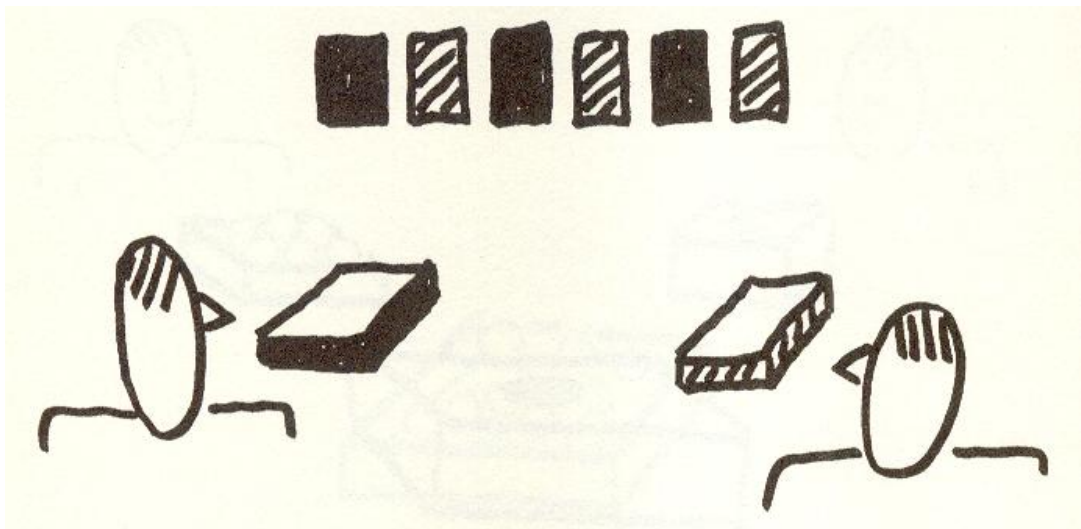

Σκέψου και κάνε...

(Από το βιβλίο *Denk en Doe*)

Μετάφραση: Μ. Κοκκαλίδου

Κοινωνικές Ικανότητες 4

Σκοπός της άσκησης είναι να μάθει το παιδί να πάρει σειρά σε παιχνίδι. Στο τραπέζι υπάρχουν μερικές κάρτες, με δύο διαφορετικά χρώματα (π.χ. κόκκινο – πράσινο – κόκκινο – πράσινο - κοκ...). Κάθε παίκτης έχει μπροστά του ένα κουτάκι με ένα από τα χρώματα των καρτών. Ο σκοπός είναι η ταξινόμηση των καρτών ανάλογα με το χρώμα. Οι παίκτες πρέπει να πάρουν τις κάρτες μια μια, αρχίζοντας αριστερά. Έτσι ο κόκκινος παίκτης παίρνει την κόκκινη κάρτα, ο πράσινος την πράσινη, κ.λ.π. Για αλλαγή μπορούμε να φροντίσουμε να μην αλλάζει το χρώμα με την κάθε κάρτα, αλλά να τυχαίνει ένα χρώμα δυο φορές στη συνέχεια.

Βιβλιογραφία

DENK EN DOE (THINKING AND DOING)

Πρακτικές ιδέες για τα πρώτα βήματα στη διαδικασία μάθησης σε άτομα με αυτισμό.

Steven Degrieck

Vlaamse Dienst Autisme (Φλαμανδική υπηρεσία του αυτισμού)

Εκδόσεις EPO vzw, 2001 ◀

Παιδιά και βιντεοπαιχνίδια

Αριστονίκη Τρυφωνίδου-Θεοδοσίου
M.Sc in Educational Administration Units
Ph.D. Candidate Psychology Science
Department, AUTH.

E-mail: aristonikit@yahoo.gr

Site:www.aristonikitheodosioutrifonidou.blogspot.com

Έρευνες υποστηρίζουν ότι οι έφηβοι που παίζουν βίαια βιντεοπαιχνίδια, υφίστανται αλλαγές στον εγκέφαλο τους, που πιθανόν να επηρεάζουν αρνητικά την προσωπικότητα και τη συμπεριφορά τους. Τα βιντεοπαιχνίδια, είναι σήμερα ένα σημαντικό μέρος της ψυχαγωγίας των παιδιών και εφήβων. Τα ηλεκτρονικά αυτά παιχνίδια, έχουν αναπτυχθεί σε πολύ ψηλό επίπεδο και είναι ιδιαίτερα ελκυστικά για τους νέους.

Πολλά βιντεοπαιχνίδια, χαρακτηρίζονται από βιαιότητα σε σημείο που συχνά περιέχουν ιδιαίτερα επιθετικά και βάνουσα στοιχεία.

Υπάρχει φυσικά και σημαντικός αριθμός βιντεοπαιχνιδιών, με τον ίδιο βαθμό ελκυστικότητας για τα παιδιά, τα οποία είναι ψυχαγωγικά αλλά όχι

βίαια, και προσφέρουν αρκετά στην ανάπτυξη της εφευρετικότητας, δημιουργικότητας, διαπαιδαγώγησης και κοινωνικοποίησης των παιδιών και των εφήβων.

Για πρώτη φορά, γιατροί από το πανεπιστήμιο της Ινδιανάπολης, τεκμηρίωσαν με αντικειμενικά κριτήρια, τις λειτουργικές επιδράσεις των βίαιων βιντεοπαιχνιδιών στον εγκέφαλο των εφήβων. Κατένειμαν με τυχαίοποιημένο τρόπο 44 έφηβους σε 2 ομάδες. Τα παιδιά της πρώτης ομάδας, έπρεπε να παίξουν ένα βίαιο βιντεοπαιχνίδι για 30 λεπτά. Τα παιδιά της άλλης ομάδας έπρεπε να παίξουν επίσης για 30 λεπτά ένα μη βίαιο αλλά εξίσου ενδιαφέρον βιντεοπαιχνίδι.

Λειτουργική μαγνητική τομογραφία

Στη συνέχεια, οι ερευνητές χρησιμοποίησαν τη Λειτουργική Μαγνητική Τομογραφία (fMRI) για να μελετήσουν τη λειτουργικότητα του εγκεφάλου των παιδιών κατά τη διάρκεια διαφόρων δραστηριοτήτων.

Η μέθοδος αυτή επιτρέπει την αναγνώριση και ταυτοποίηση των

μικρών μεταβολικών αλλαγών που συμβαίνουν στον εγκέφαλο όταν ενεργοποιούνται διάφορες λειτουργικές δομές.

Στους έφηβους που είχαν παίξει το βίαιο βιντεοπαιχνίδι, παρατηρήθηκε μείωση της ενεργοποίησης των περιοχών του εγκεφάλου που ευθύνονται για τον αυτοέλεγχο, τη συγκέντρωση και τις αναστολές. Αντίθετα παρατηρήθηκε περισσότερη ενεργοποίηση των δομών του εγκεφάλου που εμπλέκονται στη συναισθηματική διέγερση ή αναστάτωση. Στους έφηβους που έπαιξαν το εξίσου ενδιαφέρον αλλά όχι βίαιο βιντεοπαιχνίδι, δεν παρατηρήθηκαν αλλαγές των δομών που ελέγχουν τον αυτοέλεγχο, τη συγκέντρωση, τις αναστολές και τη συναισθηματική διέγερση (προμετωπιαίος λοβός και αμυγδαλή του εγκεφάλου)

Οι βραχυπρόθεσμες αυτές επιδράσεις στον εγκέφαλο των εφήβων δεν αποκλείεται να προκαλούν μόνιμες αλλαγές στο χαρακτήρα των παιδιών.

Λαμβάνοντας υπόψη τη διαχρονική και επαναλαμβανόμενη συμμετοχή των παιδιών σε βίαια βιντεοπαιχνίδια, είναι λογικό να δημιουργούνται ανησυχίες ότι οι

αλλαγές στη συμπεριφορά με περισσότερη επιθετικότητα, θυμό, αποδοχή της βίας, μείωση του αυτοελέγχου και της συγκέντρωσης, μπορεί να είναι μακροπρόθεσμες και ίσως μόνιμες. Η έρευνα που σας παρουσιάζεται, δεν έχει ελέγξει τη μονιμότητα των αλλαγών που βρέθηκαν στον εγκέφαλο και ούτε την τελική επίδραση των εν λόγω αλλαγών στη συμπεριφορά των παιδιών.

Η βιομηχανία και οι επιχειρήσεις που σχετίζονται με τα βιντεοπαιχνίδια έχουν να δείξουν πωλήσεις των 10 δισεκατομμυρίων δολαρίων ετησίως στις Ηνωμένες Πολιτείες. Πρόκειται για μεγάλη δραστηριότητα με τεράστια κεφάλαια. Όμως η άνθιση της εν λόγω βιομηχανίας, συνοδεύεται από σοβαρές ανησυχίες για τις αρνητικές επιδράσεις στο χαρακτήρα των νέων, μερικών από τα προϊόντα της, τα βίαια βιντεοπαιχνίδια.

Επιθετικές σκέψεις

Όπως αναφέρει το επιστημονικό περιοδικό «Προσωπικότητα και Κοινωνική Ψυχολογία» στο τεύχος του Απριλίου του 2000 που εκδίδει ο Αμερικανικός Σύλλογος Ψυχολόγων (APA), τα βιντεοπαιχνίδια τύπου Doom, Wolfenstein 3D ή Mortal Kombat μπορούν να αυξήσουν επιθετικές σκέψεις και συμπεριφορές τόσο σε συνθήκες εργαστηρίου όσο και στην πραγματική ζωή, σύμφωνα με δύο πολύ σημαντικές έρευνες.

Τα βίαια ηλεκτρονικά παιχνίδια μπορεί να είναι περισσότερο επικίνδυνα και από τη βίαιη τηλεόραση ή τις βίαιες ταινίες, εξαιτίας της αλληλεπιδραστικής φύσης τους με τον παίκτη, αφού απορροφούν τον παίκτη και απαιτούν ταύτιση με τον επιτιθέμενο, υποστηρίζουν οι ερευνητές.

Τα βίαια ηλεκτρονικά παιχνίδια μαθαίνουν στα παιδιά πώς να είναι βίαια, ανταμείβουν γι' αυτήν τη βιαιότητα και δείχνουν ότι η βίαιη συμπεριφορά δεν έχει αρνητικές συνέπειες. Ενενήντα λεπτά την ημέρα, κατά μέσο όρο, παίζουν βιντεοπαιχνίδια τα παιδιά των Αμερικανών στα σπίτια τους.

Οι γονείς πρέπει να είναι ιδιαίτερα προσεκτικοί στο τι βιντεοπαιχνίδια χρησιμοποιούν τα παιδιά τους όπως επίσης και για τα άλλα μέσα ηλεκτρονικής επικοινωνίας ή ψυχαγωγίας με τα οποία έρχονται σε επαφή.

Νέα γενιά παιχνιδιών – ρόλων.

Τα MMO (Massively Multiplayer Online) είναι η νέα γενιά παιχνιδιών-ρόλων, στην οποία ένας μεγάλος αριθμός παικτών αλληλεπιδρά πολυδιάστατα σε έναν εικονικό κόσμο. Αυτά είναι παιχνίδια on line και είναι τα πιο δημοφιλή στις μέρες μας. Τα έσοδα είναι τεράστια και ανέρχονται σε μισό δισ. δολάρια το 2005 και 1 δισ. το 2006.

Χρήσιμα τα βιντεοπαιχνίδια;

Πολλά από τα βιντεοπαιχνίδια που παίζουν τα παιδιά σήμερα προσφέρουν προσομοίωση της πραγματικής ζωής, βοηθώντας τα

να αντιδράσουν σε πραγματικές συνθήκες.

Επιπλέον τα βιντεοπαιχνίδια αποτελούν εναλλακτική, ενεργητική ψυχαγωγία στην παθητική παρακολούθηση της τηλεόρασης.

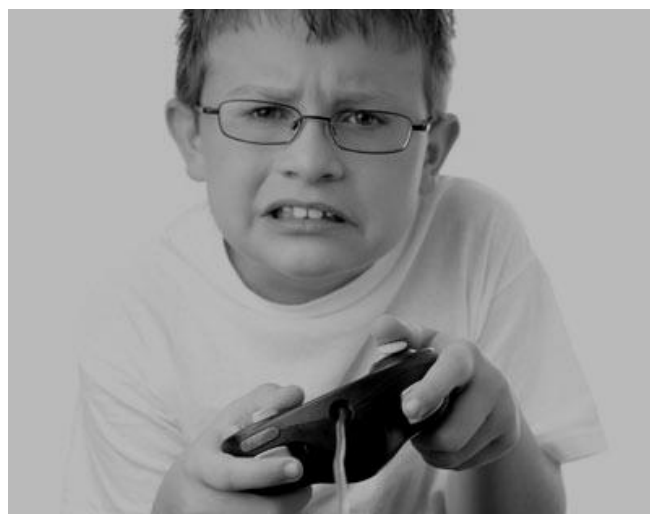
Έρευνα, η οποία διεξήχθη από το Πανεπιστήμιο του Westminster με τη βοήθεια του BBC, είχε στόχο να ανακαλύψει την επίδραση βιντεοπαιχνιδιών που απευθύνονται σε παιδιά από 6 έως 12 ετών.

Η έρευνα έδειξε ότι τα παιδιά λαμβάνουν διάφορους ρόλους κατά τη διάρκεια του παιχνιδιού, πολλοί από τους οποίους είναι χρήσιμοι στις καθημερινές τους δραστηριότητες. Επιπλέον οι νέες μορφές παιχνιδιού δίνουν τη δυνατότητα στα παιδιά να επικοινωνούν με αποτέλεσμα να γίνονται πιο κοινωνικά

Βοηθούν την ευφυΐα...

Σύμφωνα με έρευνα του Πανεπιστημίου Ρότσεστερ στη Νέα Υόρκη, τα βιντεοπαιχνίδια βοηθούν την ευφυΐα, εκπαιδεύοντας το μυαλό των παιδιών να σκέπτεται πιο γρήγορα. Σημαντικό είναι ότι και άλλα μέλη της ακαδημαϊκής κοινότητας συμφωνούν με την

έρευνα αυτή. Ο καθηγητής του Πανεπιστημίου του Γουϊνσκόβιν, Τζέιμς Πόλ Γκί είπε σχετικά: «Τα παιδιά ανακαλύπτουν τους όρους του παιχνιδιού και σκέφτονται στρατηγικά για τη λύση ενός προβλήματος, γεγονός που αναπτύσσει την αναλυτική σκέψη».

Τηλεόραση και παιδιά (επόμενη εκπομπή)

Ο χρόνος που τα παιδιά επιτρέπεται να περνάνε μπροστά σε κάποια οθόνη (έχοντας θετική ή αρνητική επίδραση) εξαρτάται από 3 βασικούς παράγοντες:

1. Την ηλικία των παιδιών.
2. Την ποιότητα του περιεχομένου (τηλεοπτικό πρόγραμμα, παιχνίδι κλπ.).
3. Τον χρόνο που ο γονέας περνάει μαζί με το παιδί του για άλλες δραστηριότητες. ◀

Η τιμωρία δεν είναι η λύση!

«Σκυλοπροβλήματα – Μέρος Α΄»

Μία ιστορία από τη Duen Hsi Yen

Μετάφραση: Βαρσάκη Σταυρούλα

Πριν πολλά χρόνια, επιστρέφοντας στο σπίτι μου κατά την διάρκεια ενός χειμερινού διαλλείματος από το κολλέγιο διαπίστωσα ότι κατά την απουσία μου η αδερφή μου είχε αγοράσει μία γάτα και ένα σκύλο. Μου είπε ότι κάποιος από τη δουλειά της τής είχε χαρίσει το σκύλο, ο οποίος όντας στην πραγματικότητα ένα πολύ μεγάλο κουτάβι ήταν ιδιαίτερα φιλικός και στοργικός. Κάθε φορά που επιστρέφαμε στο σπίτι πηδούσε πάνω μας και μας γέμιζε με πολλά, γεμάτα σάλια, φιλιά. Το μόνο πρόβλημα ωστόσο ήταν η εμμονή του σκύλου με το κάδο των σκουπιδιών τον οποίο δεν έχανε ευκαιρία να λεηλατεί κάθε φορά που λείπαμε από το δωμάτιο, κάνοντας χάλια το πάτωμα της κουζίνας. Αποφάσισα να σταματήσω αυτή τη συμπεριφορά χτυπώντας τα κατοικίδια κάθε φορά που πήγαιναν στον κάδο των απορριμμάτων, με αποτέλεσμα να μάθουν να μην πλησιάζουν όταν

ήμασταν μέσα στο σπίτι. Ωστόσο αυτό που ακολούθησε ήταν μη αναμενόμενο. Κάθε φορά που επιστρέφαμε στο σπίτι, τα κατοικίδια μας δεν έρχονταν πια να μας καλωσορίσουν αλλά έφευγαν μακριά ενώ η κουζίνα συνέχιζε να είναι χάλια εξαιτίας του κάδου που είχαν αναποδογυρίσει όσο λείπαμε. Δεν είχαν μάθει ποτέ να μην αναποδογυρίζουν τον σκουπιδοτενεκέ. ΠΟΤΕ! Κάθε φορά που βγαίναμε από το σπίτι, ο κάδος αναποδογυριζόταν και εμείς επιστρέφοντας φωνάζαμε και χτυπούσαμε τα ζώα και ιδιαίτερα το σκύλο, χωρίς όμως κανένα αποτέλεσμα. Η μόνη αλλαγή που παρατήρησα ήταν ότι τα κατοικίδια μας είχαν μάθει να τρέχουν γρηγορότερα να κρυφτούν κάθε φορά που άκουγαν τα βήματά μας στις σκάλες.

Όπως είναι φυσικό, η εμπειρία μου με δίδαξε ότι η τιμωρία δεν αποφέρει αποτελέσματα, τουλάχιστον όχι στα κατοικίδια. Τελικώς το πρόβλημα αντιμετωπίστηκε με το να αδειάζουμε τον κάδο κάθε φορά πριν φύγουμε από το σπίτι ή κρύβοντας τον κάτω από το νεροχύτη της κουζίνας. Τα κατοικίδια σταδιακά σταμάτησαν να ασχολούνται με τον πλέον άδειο κάδο και επέστρεψαν στον στοργικό εαυτό τους.

Καθώς το σκυλάκι μεγάλωνε, η αδερφή μου αποφάσισε ότι θα ήταν καλύτερα το σκυλί να κοιμάται έξω από το σπίτι σε σκυλόσπιτο. Αρχικά διαμαρτυρόταν ότι της ήταν πολύ δύσκολο να ελέγξει το σκύλο. Ήταν αρκετά δυνατό σκυλί και συχνά την παρέσερνε όταν εκείνη κρατούσε το λουρί. Της ήταν πολύ δύσκολο να βρει τρόπο να το εκπαιδεύσει και πολλές φορές κατά τη διάρκεια της νύχτας απελευθερωνόταν και λεηλατούσε ξανά τον κάδο. Αργότερα και οι γείτονες άρχισαν να διαμαρτύρονται ότι και οι δικοί τους κάδοι λεηλατούνταν. Τελικά η αδερφή μου αναγκάστηκε να κάνει ευθανασία στο σκύλο. Πολλά χρόνια αργότερα, κατά τη διάρκεια της επίσκεψής μου σε ένα κατάστημα με κατοικίδια είδα μία φωτογραφία ενός σκύλου που έμοιαζε αρκετά με αυτό που είχε η αδερφή μου. Ήταν ένα "Rottweiler." Όταν το είδα άρχισα να γελάω. Η αδερφή μου και εγώ δεν ξέραμε και δεν ψάξαμε ποτέ να μάθουμε τι είδους ράτσα ήταν ο σκύλος μας. Αφού διάβασα την πινακίδα, το παζλ ολοκληρώθηκε και η συμπεριφορά του σκύλου απέκτησε απόλυτο νόημα. Όπως αποδείχθηκε, το σκυλί πεινούσε

πάρα πολύ και για αυτό δε μπορούσε να ελέγξει τον εαυτό του.

Η αδερφή μου μου είχε πει ότι το σκυλί έτρωγε τεράστιες ποσότητες φαγητού και μη μπορώντας η ίδια να αντέξει οικονομικά τις διατροφικές του ανάγκες, τον τάζει όσο μπορούσε να πληρώσει, ποσότητα φαγητού την οποία ο σκύλος κατασπάραζε με λαιμαργία. Επίσης, τα Rottweiler μεγαλώνοντας γίνονται ιδιαίτερα γεροδεμένα και συχνά επιθετικά. Μετά από αυτή μου την ανακάλυψη συχνά αναρωτιόμουν αν τελικά αυτός ο σκύλος αποτελούσε στην ουσία ένα κακό αστείο κάποιου συναδέλφου της αδερφής μου που κρυφά γελούσε κάθε φορά που η αδερφή μου ανέφερε στη δουλειά της πόσα προβλήματα αντιμετώπιζε με τον σκύλο της. ◀

ΤΕΛΟΣ

(συνεχίζεται...)

Στήλη του Asperger**ΗΛΙΑΣ*****Ανάμεσα στο όνειρο και την πράξη....***

Engagement, το περιοδικό του συλλόγου αυτισμού της Ολλανδίας. Ιουνιος/Ιούλιος 2008. Μετάφραση: Μ. Κοκκαλίδου

Το ένοιωθα σαν ένα μεγάλο βουνό. Είχα συμφωνήσει ότι για τα γενέθλια του Ηλία θα έκανε σε όλη την τάξη του μια ξενάγηση στο κάστρο του χωριό μας. Έπειτα θα ερχόντουσαν οι 10 μαθητές και οι 6 συνοδοί να φάνε μεσημεριανό στο σπίτι μας. Ήταν μια ωραία ιδέα, με την οποία ο δάσκαλος του, ο κύριος Άρης, ενθουσιάστηκε αμέσως. Η τάξη του Ηλία κάνει κάθε εβδομάδα μια εκδρομή. Αν ήταν καλός ο καιρός, θα πήγαιναν περίπατο, πολλές φορές κοντά σε κάστρα. Ο Ηλίας βρίσκει τα κάστρα πολύ ενδιαφέροντα. Στο δωμάτιο του έχει ένα μεγάλο ξύλινο κάστρο με ιππότες, και με λάβαρα που κρέμονται στον τοίχο. Δεν υπήρχε πιο κατάλληλος τρόπος να γιορτάσουμε τα 15^ο γενέθλιά του, μου φάνηκε. Την ίδια ημέρα όμως,

όταν έπρεπε να πραγματοποιήσουμε την ιδέα, προέβλεπα πολλά προβλήματα. Θα μπορούσαν να προσέχουν στην ξενάγηση; Θα θέλανε να διασχίζουμε το κάστρο; Θα ήταν ακόμα σε καλή κατάσταση τα καινούρια μας έπιπλα στο σπίτι;

«Ανάμεσα σε όνειρο και πράξη υπάρχουν νόμοι και πρακτικά προβλήματα», είπε ένας Ολλανδός ποιητής κάποτε.

Όχι, κύριε, αυτό μπορείς να το πεις μόνο εκ των προτέρων. Γιατί αν δεν αρπάξεις την ευκαιρία να πραγματοποιήσεις το όνειρό σου, χάνεις πολλά! Ωραία πράγματα για να τα απολαύσεις! Όπως εκεί κάτω στο κελάρι του κάστρου που τα παιδιά άκουγαν με κομμένη την ανάσα τον ξεναγό που μιλούσε για ιππότες. Μια μεγάλη πομπή που κινείται αργά επάνω στην στενή σκάλα του κάστρου. Γελαστά παιδιά που δοκιμάζουν μια πανοπλία, τη σιδερένια πλεκτή μπλούζα και ένα κράνος ενός ιππότη. Ένας συμμαθητής του Ηλία που απολαμβάνει την αντανάκλαση του φωτός στο κανάλι του κάστρου. Το να καθόμαστε όλοι μαζί στο τραπέζι. Η περήφανη στάση του

Ηλία που κάθεται στην κεφαλή του τραπέζιού. Ένα παιδί που τρώει με όρεξη το τρίτο κομμάτι της πίτσας. Το να ακούμε μουσική όλοι μαζί.

Η πιο ωραία στιγμή ήταν στη διάρκεια της ταινίας για το κάστρο. Κοιτούσαμε μια πολύ ωραία ταινία κινούμενων σχεδίων, όλοι μας καθισμένοι σε τέσσερα παγκάκια. Τα παιδιά εντυπωσιασμένα, κοιτούσαν ακίνητα. Μέχρι να εμφανιστεί ένας σωματώδης ιππότης. «Κοίτα, ο κύριος Άρης!», φώναξε ένα από τα παιδιά. Αν και η ομοιότητα ήταν μόνο εν μέρει, όλοι γέλασαν. Η ένταση, που ένιωθα

μέχρι εκείνη την στιγμή, εξαφανίστηκε χάρη στο σχόλιο αυτό. Άφησα τους φοβερούς νόμους και τα πρακτικά προβλήματα στην άκρη. Συνειδητοποίησα, ότι αν έχεις το θάρρος να κάνεις κάτι με τα όνειρά σου, τότε μπορείς να τα απολαύσεις πολύ... ◀

Δε παύεις να γελάς επειδή γερνάς.
Γερνάς επειδή παύεις να γελάς!
Michael Pitchard

Ο ΑΥΤΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΝΔΡΟΜΟ ASPERGER ΑΠΟ ΜΕΣΑ

Το Σάββατο 22 Νοεμβρίου σας καλούμε να συμμετάσχετε σε μια παρουσίαση και ομιλία που θα γίνει στο παιδικό σταθμό ΜΙΚΡΟΚΟΣΜΟΣ, Ποσειδώνος 5, Νέα Κρήνη & ώρα 11.30 - 13.30.

Η παρουσίαση και ομιλία θα γίνει από την Πέρλα Μεσσίνα που είναι η ίδια αυτιστική και έχει το σύνδρομο ASPERGER.

Θέμα: «Αυτισμός, ASPERGER και Υψηλή Λειτουργικότητα. Αυτισμός: μια ματιά από Μέσα»

Παρουσιάζει τον αυτισμό και το σύνδρομο ASPERGER από μια οπτική γωνία που λίγοι ξέρουν. Την οπτική γωνία του ίδιου του αυτιστικού.

Μετά την 40-λεπτή ομιλία θα δοθεί πολύς χρόνος για ερωτήσεις και συζήτηση πάνω στα θέματα που καλύπτει αυτή η ομιλία.

Είσοδος ελεύθερη

Για περισσότερες πληροφορίες σχετικά με την Πέρλα και την παρουσίαση αυτή, θα βρείτε στην ιστοσελίδα του συλλόγου Ελλήνων Αυτιστικών ASPERGER και Υλα: www.aspergerhellas.gr και το Κέντρο Υποστήριξης Γονέων www.kyg.gr και στα τηλέφωνα (και για δήλωση συμμετοχής): 2310 450 941, 2310 481774 Marijke Steeman-Κοκκαλίδου 6944301163 Πέρλα Μεσσίνα

Φόρμα δήλωσης συμμετοχής

ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟ:

EMAIL:

ΟΔΟΣ ΚΑΙ ΑΡΙΘΜΟΣ:

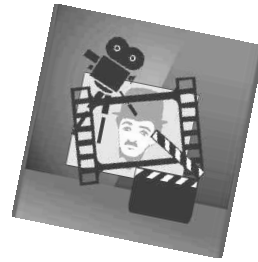
Τ.Κ. ΠΟΛΗ:

ΤΗΛΕΦΩΝΟ:

ΠΟΣΑ ΑΤΟΜΑ;

ΓΡΑΨΤΕ ΑΛΛΑ ΣΧΟΛΙΑ Η' ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΕΔΩ:

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ ...**...ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ!**

της Μαρίας Καραμπατζάκη

Αν σας έλεγα να μου πείτε στα γρήγορα τι θα θέλατε αυτή τη στιγμή, τι θα λέγατε; Κάτι για τον εαυτό σας και για κανέναν άλλο. Τι σας βασανίζει; Η ταινία αυτή ίσως να θέσει διλήματα για τον εαυτό σας ή τους ανθρώπους που σας περιβάλλουν. Ποια είναι η προτεραιότητά σας; Αυτό βασάνιζε και τον Johnny Depp. Δεν μπορούσε να σκεφτεί τον εαυτό του, δεν είχε δικό του χρόνο, η ζωή του ήταν σύμφωνη με αυτή του αυτιστικού αδερφού του Leonardo di Caprio. Και οι δύο, σε νεαρή ηλικία, όπως δεν τους έχουμε ξαναδεί. Με ξάφνιασε ιδιαίτερα ο di Caprio στο ρόλο του αυτιστικού παιδιού... απλά απίστευτος!

WHAT' S EATING GILBERT GRAPE
ΤΙ ΒΑΣΑΝΙΖΕΙ ΤΟΝ ΓΚΙΛΜΠΕΡΤ ΓΚΡΕΙΠ

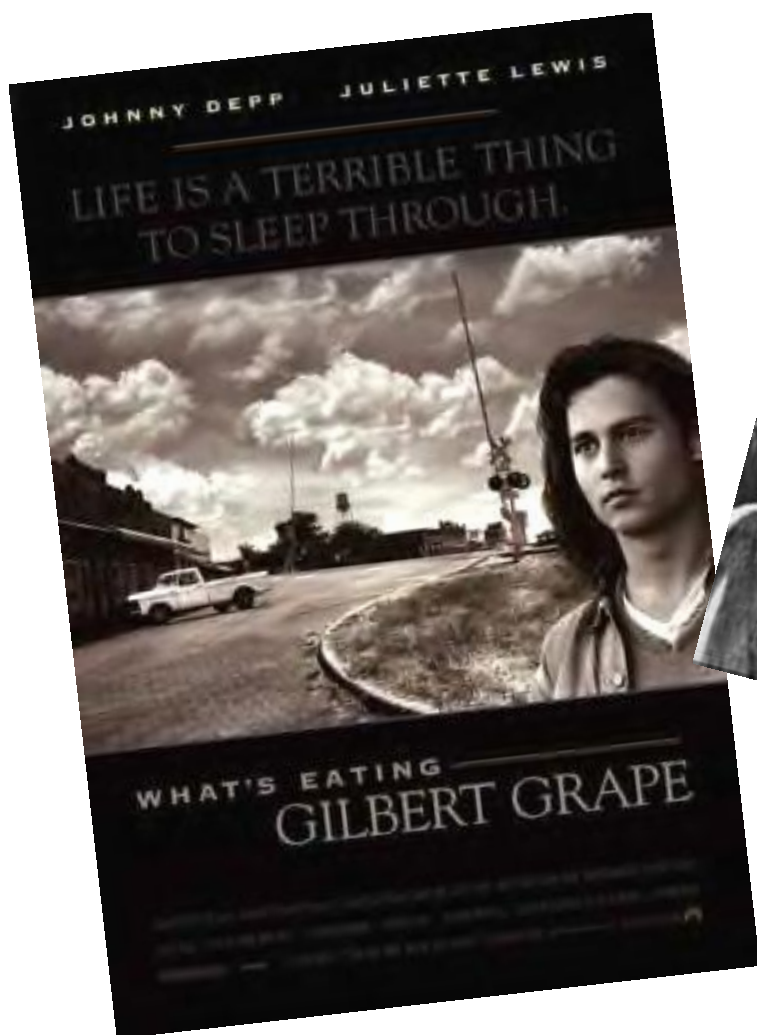
Η ταινία δεν είναι και τόσο γνωστή, παρά τους αρκετά γνωστούς πρωταγωνιστές. Αυτό όμως δεν έχει καμία σημασία. Από την αρχή μέχρι το τέλος, φαίνονται καθαρά όλες οι δυσκολίες του να μεγαλώνει κανείς ένα αυτιστικό παιδί. Σε μια οικογένεια με πολλές δυσκολίες και ιδιαιτερότητες που για όλα φροντίζει ο μεγάλος αδερφός Γκίλμπερτ (Johnny Depp).

Ο Άρνι (di Caprio) μπορεί να συνεννοηθεί κυρίως με τον αδερφό του και δυσκολεύεται με τους άλλους. Είναι όλη την ημέρα με τον αδερφό του, ενώ δημιουργεί πολλά προβλήματα σε αυτόν αλλά και στη μικρή κοινωνία στην οποία ζούνε. Τον χάνει συνεχώς, καθώς του αρέσει πολύ να παίζει κρυφτό, και βρίσκεται σε ένα συνεχές κυνηγητό.

Αυτή είναι η καθημερινότητα του Γκίλμπερτ, μέχρι να γνωρίσει την κοπέλα που θα του αλλάξει τον τρόπο σκέψης. Τον ρωτάει τι πραγματικά θα ήθελε στη ζωή του, και το μόνο που είχε να πει ήταν να γίνουν όλα πιο εύκολα για την οικογένειά του. Τίποτα για τον εαυτό του.

Στην αρχή μπορεί να κουραστείτε λίγο, αλλά η συνέχεια

είναι πολύ ενδιαφέρουσα. Όχι μόνο για το τι θα κάνει ο μεγάλος αδερφός, αλλά και η εντυπωσιακή «αλλαγή» του μικρού. Καταλαβαίνει και νιώθει τον αδερφό του, τον στηρίζει με τον τρόπο του. Στο τέλος, αν και θα κυλήσουν μερικά δάκρυα από τα μάτια σας, θα καταλάβετε πως αυτό που κάνετε έχει νόημα.

ΓΝΩΡΙΖΟΝΤΑΣ ΤΟΝ ΑΥΤΙΣΜΟ**GAMES, GAMES, GAMES**

Carolina Kaiser

Από www.autismtreatmentcenter.org

30-07-2008

Μετάφραση: Μ. Κοκκαλίδου

Υπάρχουν πέντε βασικά «κλειδιά» σχετικά με το παιχνίδι με σκοπό την επαφή. Είναι σαν συνταγές που δημιουργούν παιχνίδια.

1. Να είσαι σίγουρος ότι ξεκινάς πάντα με το ενδιαφέρον, το κίνητρο του παιδιού με το οποίο παίζεις, με ό,τι του αρέσει. Μπορεί να είναι τα αυτοκίνητα, το γαργαλητό, οι πίθηκοι στο ζωολογικό κήπο, ή να του αρέσει να τον κυνηγάνε στο δωμάτιο. Προσπαθείς έπειτα να το μετατρέψεις σε κάτι που περιλαμβάνει και εσένα, για να γίνεις μέρος του ενδιαφέροντος του. Φέρε τον εαυτό σου μέσα στο κίνητρό του λοιπόν. Θα κάνεις αυτό που χαιρέται για ένα διάστημα. Θέλει γαργαλητό, θα κάνεις γαργαλητό, του αρέσουν οι πίθηκοι, θα κάνεις ήχους πίθηκων, θα κάνεις σα πίθηκος.

2. Όταν το ξεκίνησες αυτό, θα διαλέξεις μια ειδική πρόκληση για

το παιδί, για παράδειγμα μια από τις ουσιαστικές κοινωνικές προκλήσεις, όπως

α. οπτική επαφή

β. διάρκεια προσοχής

γ. λόγος

δ. ευελιξία

3. Δεν υπάρχουν άσχημα παιχνίδια. Κοίτα τα κινούμενα σχέδια, που τους αρέσουν: όλο πέφτουν κάτω, κυνηγιούνται, κρύβονται. Δεν είναι ο, τι πιο έξυπνο, αλλά είναι αστείο και ελκυστικό. Δεν χρειάζεται να είναι ένα καλά σχεδιασμένο παιχνίδι. Πραγματικά, όσο πιο ανόητα κάνεις, τόσο πιο πολύ θα του αρέσει. Μια φορά γεννήθηκε το καλύτερο παιχνίδι αιώνων, τυχαία: Πήγα να πάρω κάτι από το ράφι, όπου υπάρχουν τα παιχνίδια, και μπερδεύτηκαν τα πόδια μου στο χαλί. Έκανα μια περίεργη πτώση και το παιδί είπε με ενθουσιασμό: «Κάτω!» Αυτό ήταν ένα πάρα πολύ ωραίο παιχνίδι, που το κάναμε πολλές φορές.

4. Οι παραλλαγές είναι το κλειδί να κρατήσεις το ενδιαφέρον. Σε εμποδίζει από το να κολλήσεις. Εκεί που παίζεις αυτό το τρελό παιχνίδι και κολλάς, μπορείς να προσθέσεις ένα καινούριο πράγμα. Αντί να σηκώσεις το δεξί σου χέρι, μπορείς

να σηκώσεις το αριστερό σου χέρι, ή κούνησε τα πόδια σου, σήκω. Η μικρότερη παραλλαγή μπορεί να σε βοηθήσει να ξεκολλήσεις και διατηρεί το ενδιαφέρον και το κίνητρο του παιδιού.

5. Είναι πραγματικά εύκολο να κάνεις παιχνίδια όταν επιμένεις σ' αυτό που έχεις να προσφέρεις. Πολλοί βρήκαν παιχνίδια, ή προσπάθησαν κάτι, αλλά βλέπουν ότι δεν πιάνει. Γενικά μπορούμε να πούμε ότι ένα παιχνίδι δεν πιάνει. Επειδή οι γονείς το δοκίμασαν μόνο μια φορά. Να θυμηθείς ότι δουλεύουμε με παιδιά με αυτισμό και το παιδί σου έχει μια πρόκληση που συνδυάζεται με σένα. Αν το δοκιμάζεις μόνο μια φορά ή δύο ή τρεις, μπορεί το παιδί να μην είναι έτοιμο ακόμα. Ίσως δεν είναι το παιχνίδι που δεν πιάνει, αλλά ίσως απλά το παιδί δεν είναι έτοιμο ακόμα να βουτήξει στο παιχνίδι που προσφέρεις. Γι' αυτό, δοκίμασε το 50 φορές, δοκίμασε το 100 φορές, ώστε το παιδί σου να βλέπει ότι εσένα σου αρέσει πάρα πολύ αυτό το παιχνίδι. Πολλές φορές χρειάζεται επιμονή για να γίνει το παιχνίδι.

Φυσικά τα παιχνίδια λειτουργούν καλύτερα όταν βρίσκεσαι σ' ένα δωμάτιο που έχει

ελάχιστα ερεθίσματα, για να μην αποσπάται η προσοχή του παιδιού. Να μην υπάρχει τηλεόραση, υπολογιστής, ραδιόφωνο, για να μην έχει να διαλέξει το τι θα προσέξει, εσένα ή την τηλεόραση. Επομένως δεν θα παίξουμε στο σαλόνι, γιατί θα έχει σίγουρα μια τηλεόραση εκεί. Το δωμάτιο του παιδιού είναι καλό, αν αφαιρέσουμε κάθε πράγμα που μπορεί να τραβήξει την προσοχή του. Χρειάζεται ένας χώρος όπου δεν ανταγωνίζεσαι με άλλα πράγματα. Αν δεν υπάρχουν τηλεοράσεις και υπολογιστές σ' αυτό το δωμάτιο, τότε θα έχει να κάνει με σένα περισσότερο.

Παρακάτω ακολουθεί ένα παράδειγμα ενός παιχνιδιού, για ένα παιδί που έχει πάθος με ελικόπτερα. Η πρόκληση είναι η οπτική επαφή – ο σκοπός είναι να σε κοιτάει πιο πολύ.

Μπορείς να φτιάξεις μια προπέλα που να στέκεται στο κεφάλι σου και μια μάσκα που θα δείχνει μόνο τα μάτια σου. Μπορείς να εξηγήσεις στο παιδί, ότι όσο πιο πολύ κοιτάει στα μάτια, τόσο πιο πολύ φασαρία θα κάνει το ελικόπτερο και θα κινείται περισσότερο. Όταν το παιδί σταματάει να κοιτάει, το ελικόπτερο

(εσύ δηλαδή) θα πάψει να λειτουργεί σιγά σιγά, γιατί θέλει βενζίνη (οπτική επαφή).

Τώρα ένα παιχνίδι για ένα παιδί που το κίνητρο του είναι το γαργαλητό.

Ο σκοπός είναι πάλι να σε κοιτάει καλύτερα. Μπορεί να κολλήσεις φτερά σε γάντια κουζίνας. Το γαργαλάς με τα φτερά για λίγο, σταματάς, βάζεις τα χέρια πίσω από το κεφάλι σου ώστε να φαίνονται τα φτερά από πίσω, για να κάνει το πρόσωπό σου πιο ενδιαφέρον. Μόλις σε κοιτάει, τον γαργαλάς πάλι.

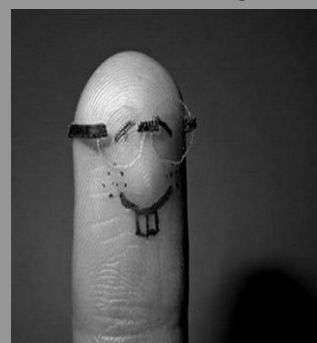
Φυσικά αν το παιδί σου δεν κοιτάει μέσα σε πχ. 10 δευτερόλεπτα, θα κάνεις ούτως ή άλλως αυτό που θέλει. Το πρώτο που μας ενδιαφέρει είναι να αναπτύσσεται η σχέση μας, η χαρά του να είμαστε μαζί. Εκτός από αυτό, αν το παιδί βλέπει τι έχεις να προσφέρεις, θα είναι πιο πρόθυμο να κάνει κάτι γι' αυτό. Το σημαντικό είναι ότι εσύ είσαι το επίκεντρο του παιχνιδιού. ◀

ΠΑΙΧΝΙΔΙ

Σταυρούλα Βαρσάκη
Ψυχολόγος, ειδικευμένη
(MSc) σε θέματα παιδικής
ανάπτυξης και μάθησης

Ένα εύκολο και απλό παιχνίδι που μπορούμε να παίξουμε με το παιδί μας με σκοπό να αυξήσουμε τη βλεμματική επαφή του και να προσελκύσουμε την προσοχή του είναι να το προκαλέσουμε να μας παρακολουθεί με τα ματιά.

Ένας τρόπος είναι να καθίσουμε απέναντί του και φορώντας στο χέρι μας μία κούκλα κουκλοθέατρου να την κουνάμε δεξιά-αριστερά και αλλάζοντας τι φωνή μας να λέμε «κοίτα με!». Εναλλακτικά μπορούμε να πούμε στο παιδί να ακολουθεί τον αντίχειρά μας μόνο με τα μάτια, χωρίς να κουνά το κεφάλι. Για να κάνουμε τον αντίχειρά μας πιο ελκυστικό μπορούμε να ζωγραφίσουμε πάνω του ένα προσωπάκι που γελάει! ◀

Θεραπευτικά

Υπάρχουν καταστάσεις, που μας κάνουν να νιώθουμε άσχημα, επειδή αισθανόμαστε αδύνατοι κι ανίκανοι να τις αλλάξουμε. Επίσης πολλές καταστάσεις δεν αλλάζουν. Το αδελφάκι θα μείνει, όπως και η δασκάλα. Πρέπει να δεχτούμε την κατάσταση. Ένα παραμύθι βοηθάει περισσότερο από λόγια, ακριβώς επειδή δε λειτουργεί με το νου, αλλά στο συναισθηματικό επίπεδο.

Το να γράφεις θεραπευτικά παραμύθια είναι ιδιαίτερα ικανοποιητικό. Είναι ένας όμορφος τρόπος να βοηθάς κάποιον να λειτουργεί πιο αποτελεσματικά, να βρει λύσεις για τα προβλήματα του. Συνήθως παρατηρούμε άμεσα μια χαλάρωση, μια ανακούφιση. Ένα παραμύθι κάνει θαύματα. Βλέπουμε παιδιά να συμπεριφέρονται εντελώς διαφορετικά.

Πρόγραμμα:

Σάββατο 10-1-2009, ώρα 10.00-13.00

Εισαγωγή, η θεωρητική βάση, παραδείγματα, στόχοι, αλληγορίες, βιωματικές ασκήσεις.

Σάββατο 10-1-2009, ώρα 17.00-20.00

Είδη θεραπευτικών παραμυθιών, πρακτικές οδηγίες, κατηγορίες Σάτιρ

Κυριακή, 11-1-2009, ώρα 10.00-13.00

Αισθητηριακή αντίληψη, προετοιμασία για το γράψιμο παραμυθιού

Παραμύθια

Αντί να μαλώνουμε και να διορθώνουμε ένα παιδί, μπορούμε να βοηθήσουμε καλύτερα με ένα ατομικό παραμύθι, μ' έναν ήρωα που το θαυμάζει. Το παραμύθι περιέχει τα προβλήματα του παιδιού, τις δύσκολες καταστάσεις του και το οδηγεί σε μια άλλη, πιο θετική εσωτερική κατάσταση.

Δε χρειάζονται ιδιαίτερες ικανότητες για να γράφεις παραμύθια. Ενδείκνυται για όσους απασχολούνται με παιδιά ή με ενήλικους και θέλουν να τους υποστηρίξουν σε δύσκολες στιγμές. Το σεμινάριο απευθύνεται σε εκπαιδευτικούς, νοσηλευτές, γονείς, θεραπευτές, κ.α.

Κυριακή, 11-1-2009, ώρα 17.00-20.00

Σχολιάζουμε τα παραμύθια, τα τελειοποιούμε.

Κόστος: 150 Ευρώ

Οι θέσεις είναι περιορισμένες. Τηρούμε σειρά προτεραιότητας. Πληροφορίες και εγγραφές: info@kyg.gr Κέντρο Υποστήριξης Γονέων 6940402054, 2310 450 941

Μ. Κοκκαλίδου, παιδοψυχολόγος

Μία ιστορία...**Ο Φακός**

Ένα παραμύθι από τη
Μ. Κοκκαλίδου

Σε μια χώρα μακριά από δω, ζούσε ένας Βασιλιάς, που ήταν εξαιρετικά καλός. Σ' όλον τον κόσμο τον είχαν ακουστά, γιατί έκανε πολλές καλές πράξεις και βοηθούσε όπου και όπως μπορούσε. Ο κόσμος τον λάτρευε και μπορούσε να του ζητήσει ό, τι θέλει.

Στη χώρα του όλοι γελούσαν, μιλούσαν πάντα με ευγένεια. Δεν ακουγόταν καυγές ποτέ, ούτε καν ύψωναν τη φωνή τους οι άνθρωποι. Δεν ήταν ανάγκη, αφού δε θύμωναν. Ήξεραν ότι αν ένιωθαν κάποια ενόχληση από κάτι, πάντα θα έβρισκαν μια λύση, είτε από μόνοι τους είτε μαζί με το βασιλιά τους. Ήταν μια χώρα γεμάτη αγάπη και φως. Όλοι ήταν ευτυχισμένοι.

Ο ευγενικός Βασιλιάς παρακολουθούσε παντού τι γίνεται. Μέσα από στη γυάλινη σφαίρα του έβλεπε τα πάντα, και έτσι ήταν πάντα ενημερωμένος. Φυσικά είχε και τους αγγελιοφόρους του, που του μετέφεραν τα γεγονότα και τις εξελίξεις.

Έτσι ήξερε για το χωριό, στην άκρη του βασιλείου του. Είχε στεναχώριες για εκείνο το χωριό, που έχανε σιγά σιγά το φως του, και γι' αυτό ακούγονταν φωνές και καυγάδες τριγύρω. Οι άνθρωποι κοιτούσαν συνέχεια γύρω τους, για να δουν τι κάνουν και τι λένε οι άλλοι, να μην εκτεθούν και να μη τους σχολιάσουν άσχημα.

Μια μέρα αποφάσισε να στείλει την μονάκριβη κόρη του εκεί. Μονάχα εκείνη θα μπορούσε να καταφέρει να φέρει πίσω το φως στις καρδιές εκείνων των κατοίκων του χωριού, αυτό ήταν σίγουρο.

Η κόρη του ήταν πανέμορφη, με χρυσά μαλλιά, που έπεφταν στους ώμους τις και που χοροπηδούσαν καθώς περπατούσε. Το χαμόγελο της ήταν τόσο ακαταμάχητο, που κανένας δεν μπορούσε να της αντισταθεί. Ήταν αδύνατον να μη την αγαπήσεις. Ήταν τόσο γλυκιά

και όμορφη στις κινήσεις της και στο πρόσωπο της, που όποιος βρισκόταν κοντά της ένιωθε την αγάπη της.

Έτσι λοιπόν ήρθε η μέρα της αποχώρησης. Ο Βασιλιάς την αγκάλιασε και της είπε: «Κόρη μου, το ξέρεις το πόσο σε αγαπώ και σε εμπιστεύομαι. Μόλις τελειώσεις το έργο σου στο χωριό, θα γυρίσεις πίσω σε μένα. Εγώ θα σε παρακολουθώ, δεν είσαι ποτέ μόνη σου, το ξέρεις καλά αυτό. Θα σου στέλνω πολλή αγάπη κάθε μέρα και κάθε νύχτα.» Τη φίλησε στα μάγουλα και στο μέτωπο και την κοίταξε στα μάτια: «Η αποστολή σου είναι πολύ δύσκολη. Γι' αυτό σου δίνω αυτό τον χρυσό φακό, για να θυμάσαι και για να μη ξεχάσεις το δικό σου φως, που θα λάμπει πάντα. Όποτε το χρειάζεσαι, να το ανοίγεις για να φέγγει στη καρδιά

Και μετά από αυτά τα λόγια η κόρη ξεκίνησε το δρόμο της. Το ταξίδι δεν ήταν εύκολο, περνούσε ψηλά βουνά και βαθιά ποτάμια, αλλά μόλις έφτασε στο χωριό, οι άνθρωποι την καλωσόρισαν. Δεν είχαν δει ένα τέτοιο ωραίο πλάσμα ποτέ τους!! Μια μητέρα και ένας πατέρας έτρεχαν να την πάρουν στο σπίτι τους, όπου είχαν και έναν γιο, γιατί κατά κάποιο τρόπο την περίμεναν. Πόσο χάρηκαν που απέκτησαν μια κόρη!!! Και τόσο όμορφή, με αυτά τα χρυσά μαλλιά!! Φυσικά δεν ήξεραν ότι ήταν κόρη βασιλιά.

Πόσο διαφορετική ήταν η ζωή στο χωριό από ο, τι στη χώρα του πατέρα της!!! Εδώ οι άνθρωποι παραπονιόνταν συνέχεια. Είχαν αρρώστιες, μικρά σπίτια, φόβους για κλέφτες και κοροϊδία και δεν γελούσαν σχεδόν καθόλου. Κλειδώνονταν μέσα στα σπίτια τους, για να μην τους βλέπουν και είχαν νεύρα πολλά. Το σπίτι τους ήταν σκοτεινό όπως η καρδιά τους. Ήταν πάρα πολύ δύσκολο για την κόρη του Βασιλιά. Γιατί οι άνθρωποι δεν μάλωναν μόνο μεταξύ τους, αλλά μάλωναν και μ' εκείνη. Όταν καμιά φορά έκανε ένα λάθος, όπως όλος ο κόσμος, δεν ήξερε πού να κρυφτεί. Μερικές φορές, όταν έπαιζε σαν παιδί, για

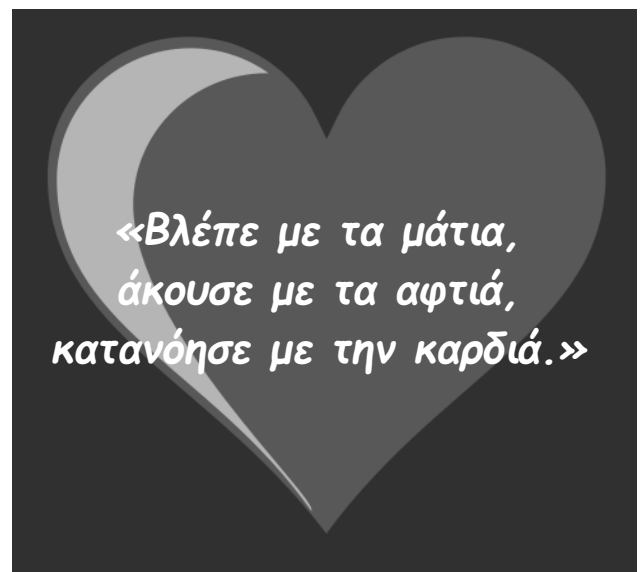
κάποιο λόγο, τον οποίο δεν καταλάβαινε, της άρπαζαν το παιχνίδι. Πολλές φορές ένιωθε ότι δεν τη θέλουν, ότι αγαπούν περισσότερο τον αδελφό της, ότι ζητάνε τόσο πολλά από εκείνη, που δεν ζητάνε από τον αδελφό της.

Ο πατέρας της ο Βασιλιάς της έστελνε πάντοτε πολλή αγάπη. Όσο περνούσαν οι μήνες και τα χρόνια όμως, η κόρη του Βασιλιά ξεχνούσε όλο και περισσότερο το τι ήρθε να κάνει. Τον φακό της τον είχε κρύψει βαθιά μέσα στη τσάντα της, από φόβο μην το βρουν και της το πάρουν. Εδώ έμαθε να μην εμπιστεύεται κανένα. Σιγά-σιγά ξεχνούσε ότι υπήρχε κάπου ένας φακός.

Και έτσι, άρχισε να μη κάνει αυτό που ζητούσαν οι γονείς της. Μόνο όταν την φώναζαν και με το ζόρι, έκανε αυτό που ήθελαν. Κι ήθελε δώρα πολλά και συνεχώς. Κι επέμενε πολύ, όταν ήθελε κάτι, μέχρι να της το κάνει η μητέρα της. Μια νύχτα, μετά από μια άσχημη μέρα γεμάτη καυγάδες και φωνές, έκλαιγε στο κρεβάτι της. Ο πατέρας της ο Βασιλιάς της έστειλε και πάλι πάρα πολύ αγάπη και αποφάσισε να έρθει στο όνειρο της. Το όνειρο της ήταν γεμάτο φως και χαρά και της γέμισε την καρδιά της. Είδε το

φακό, με το πανέμορφο φως του. Όταν ξύπνησε το πρωί, θυμήθηκε και έψαξε γρήγορα για το χρυσό φακό. Χρειαζόταν να ψάξει πολλές ώρες, γιατί τον είχε κρύψει καλά, αλλά ευτυχώς τον βρήκε. Όταν ένιωσε το δροσερό χρυσό μέταλλο στα χέρια της, είδε τον πατέρα της μπροστά της και άκουγε τα λόγια του: «Μόνο εσύ μπορείς να τους σώσεις. Δείξε τους το φακό και την καρδιά σου και οι καρδιές τους θα μαλακώσουν....»

Τότε ξαφνικά θυμήθηκε και ήξερε τι να κάνει. Η καρδιά της γέμισε ελπίδα ότι όλα θα γίνουν καλά. Τακτικά, όποτε το χρειαζόταν, έπαιρνε το χρυσό φακό στα χέρια της για να φωτίσει την καρδιά της. Ήξερε ότι πάντα υπάρχει βοήθεια και ένιωθε πολύ δυνατή. Όσο μεγάλωνε, η αγάπη της αυξανόταν και επηρέαζε τον κόσμο γύρω της.

Εθελοντές

Το Κέντρο Υποστήριξης Γονέων ψάχνει ενθουσιώδεις ανθρώπους για να βοηθήσουν τα παιδιά με αυτισμό να καταλάβουν τον κόσμο μας καλύτερα.

Ο Θανάσης 2 ετών, στον Εύοσμο,

ο Παναγιώτης, 9 ετών, στη Χαριλάου,

η Χαρούλα, 7 ετών, στη Χαριλάου,

ο Κοσμάς, 11 ετών, στην Τούμπα,

ο Μιχαηλάγγελος, 7 ετών, στην Καλαμαριά,

ο Θοδωρής, 14 ετών, στη Χαριλάου

...και άλλα παιδιά

περιμένουν να έρθεις στο σπίτι τους για να παίξεις μαζί τους!!!

Δε χρειάζεται πείρα, μόνο ενθουσιασμός.

Προσφέρεται ενημέρωση, τακτική καθοδήγηση και βεβαίωση συμμετοχής.

Για πληροφορίες, επικοινωνήστε με την υπεύθυνη κα. Κοκκαλίδου

2310 450 941

2310 481 774

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

**Διάγνωση και θεραπευτική
αντιμετώπιση παιδιού με σύνδρομο
υπερκινητικότητας και διάσπαση
προσοχής.**

**Υπάρχουν πολλά παιδιά με
υπερκινητικότητα, που
ταλαιπωρούν τους γονείς και την
τάξη, αλλά και τον εαυτό τους. Είναι
σημαντικό να αναγνωρίζεται η
φύση των δυσκολιών, για να γίνεται
σωστή κι αποτελεσματική
αντιμετώπιση. Οι γονείς μπορούν να
μάθουν τρόπους για να βοηθήσουν
το παιδί και τον εαυτό τους**

**Ενημέρωση γύρω από τον
αυτισμό ή την
υπερκινητικότητα και τη
διάσπαση προσοχής σε
παιδικούς σταθμούς, σχολεία,
κ.λ.π.**

**Συμβουλευτική μητέρων-
ζευγαριών**

*σε 6 συναντήσεις
σε 10 συναντήσεις
σε 16 συναντήσεις*

**Αν έχετε νεύρα και δεν ξέρετε
γιατί, ξέρετε όμως ότι ξεσπάτε σε
όποιον βρείτε....**

Ζητήστε βοήθεια...

Ζητήστε κάποιον να μιλήσετε...

**Τα συναισθήματα μας είναι απλά,
γίνονται δύσκολα και σύνθετα όταν δεν
τολμάμε να τα αντιμετωπίσουμε!**

επικοινωνήστε:

Τρυφωνίδου Αριστονίκη

2310:932319

6972116857

Προβολές ενημερωτικών βίντεο**γύρω από τον αυτισμό.**

Μία αφορμή για ενημέρωση,
συζήτηση και γνωριμία. Πρώτη

προβολή: "Με Άλλα Λόγια" –

Γνωρίζοντας τα αντικείμενα.

Δεύτερη προβολή:

"Όταν ο αυτισμός δε φαίνεται" –

Τα παιδιά με Asperger.

Πληροφορίες: ΚΥΓ 2310/450941

*Γράψτε κι εσείς στο Περί
Αυτισμού... τις εντυπώσεις
σας, τις ιδέες σας, τις
δυσκολίες σας, τις
ερωτήσεις σας αλλά και τις
παρατηρήσεις και επιθυμίες
σας για να κάνουμε αυτό το
περιοδικό όλο και πιο
χρήσιμο*

ΣΕΜΙΝΑΡΙΑ

*Για γονείς, εκπαιδευτικούς, ειδικούς και
φοιτητές*

- Ενημέρωση για τον αυτισμό και την υπερκινητικότητα με διάσπαση προσοχής. Για παιδιάτρους και εκπαιδευτικούς.
- Το θεραπευτικό παιχνίδι με σκοπό την επαφή και την μάθηση. Για γονείς και εθελοντές (6 συναντήσεις)
- Αποτελεσματική επικοινωνία με το παιδί – Μέθοδος Gordon (6 συναντήσεις)
- Αυτογνωσία και αυτοβελτίωση
- Η αντιμετώπιση βίας μέσα στην οικογένεια και το σχολείο
- Τρόποι πειθαρχίας – πώς να κάνω το παιδί να με ακούει (5 συναντήσεις)
- Πρόγραμμα αντιμετώπισης παιδιών με υπερκινητικότητα και διάσπαση προσοχής (8 συναντήσεις)
- Μάθε πώς να γράφεις Θεραπευτικά Παραμύθια (5 συναντήσεις)
- Σεμινάριο «Γύρω από τον Αυτισμό» (3 συναντήσεις)
- Πρόγραμμα μείωσης του φόβου αποτυχίας και της έλλειψης αυτοπεποίθησης για παιδιά σχολικής ηλικίας (5 συναντήσεις)
- Εκπαίδευση για ειδικούς : η εφαρμογή του παιχνιδιού για επαφή και μάθηση στην οικογένεια.

ΟΜΑΔΕΣ

Για περισσότερες πληροφορίες: Κέντρο
Υποστήριξης Γονέων.

Ομάδα γονέων με παιδιά με αυτισμό

Μαθαίνουμε τρόπους να νιώθουμε
δυνατοί με τον εαυτό μας και με το παιδί
μας. Με βιωματικά παιχνίδια
αυτογνωσίας και πρακτικές ιδέες για
επίλυση προβλημάτων.

Πρωινή και απογευματινή ώρα κάθε
μήνα.

Ομάδα παιδιών με αυτιστικό αδελφό / αδελφή

Μια φορά το μήνα παίζουν,
ζωγραφίζουν με σκοπό να
αποδέχονται πιο εύκολα την
κατάσταση τους και να
εισπράττουν αναγνώριση για
το πρόσωπό τους, κάτι που
πολλές φορές λόγω των
δυσκολιών στην οικογένεια
τους λείπει αρκετά.

Σεμινάριο στην Αθήνα:

«Οι ανάγκες του αυτιστικού παιδιού»

Ένα παιδί (με αυτισμό) χρειάζεται την υποστήριξή μας και αναγνώριση των αναγκών και προβλημάτων του. Στον αυτισμό υπάρχουν ιδιαίτερες ανάγκες. Είναι ουσιαστικό οι γονείς να γνωρίζουν πώς να αντιμετωπίσουν τις διάφορες καταστάσεις και πώς να βοηθήσουν το παιδί στην εξέλιξή του, ώστε να μειωθούν οι ανεπιθύμητες συμπεριφορές και να προοδεύει το παιδί. Πολλοί ειδικοί ασχολούνται με το παιδί, αλλά είναι ανάγκη και οι γονείς να γίνουν αποτελεσματικοί, τόσο για τους γονείς τους ίδιους, όσο και για το παιδί. Τί μπορεί ο γονιός (και ίσως πρέπει) να απαιτήσει, τί όχι (ακόμα); Πολλές φορές οι γονείς περιμένουν πολύ περισσότερα από ο, τι μπορεί να κάνει το παιδί και το πιέζουν, ενώ άλλες φορές οι γονείς δεν περιμένουν καμία εξέλιξη από το παιδί. Και στις δύο περιπτώσεις το αποτέλεσμα είναι ότι το παιδί δε μαθαίνει και είναι δύσκολο στη συμπεριφορά.

Το σεμινάριο επιδιώκει να δια φωτίσει τους γονείς σχετικά με τις ανάγκες του αυτιστικού παιδιού και με το πώς ο γονιός μπορεί να γίνει πιο αποτελεσματικός απέναντί του.

Το σεμινάριο θα γίνει ένα Σαββατοκύριακο του Ιανουαρίου. Δηλώστε συμμετοχή.

Αγαπητέ αναγνώστη - στρια του ΠΕΡΙ ΑΥΤΙΣΜΟΥ,

Λαμβάνετε το ΠΕΡΙ ΑΥΤΙΣΜΟΥ. Αν θέλετε να συνεχίζετε να παίρνετε το εμπνευσμένο μας περιοδικό, σας παρακαλώ να ανανεώσετε τη συνδρομή σας σύντομα.

Προσπαθούμε να ετοιμάζουμε κάθε μήνα ένα καινούριο τεύχος με ενδιαφέροντα άρθρα, μεταφράσεις από βιβλία, ιδέες, ιστορίες και ανακοινώσεις. Θα χαρούμε πολύ με τη συμμετοχή σας, μοιράζοντας με τους αναγνώστες του ΠΕΡΙ ΑΥΤΙΣΜΟΥ τις εμπειρίες σας, ευχάριστες και δύσκολες στιγμές.

Η ετήσια συνδρομή στο ΠΕΡΙ ΑΥΤΙΣΜΟΥ είναι 20 Ευρώ. Μπορείτε να πληρώσετε τη συνδρομή σας στο γραφείο του Κέντρου Υποστήριξης Γονέων (Ελλησπόντου 22, Καλαμαριά), ή μέσω τράπεζας:

Alpha Bank

Αρ. λογ/σμου 483-002121-042164

STEEMAN MARIA EUGENI KORN

Η συντακτική ομάδα του ΠΕΡΙ ΑΥΤΙΣΜΟΥ

Κέντρο Υποστήριξης Γονέων

Το Κέντρο Υποστήριξης Γονέων έχει ως σκοπό να προσφέρει κατανόηση και στήριξη σε γονείς (παιδιών με αυτισμό, άλλες διαταραχές ή προβλήματα συμπεριφοράς), και να τους δείξει καινούριους τρόπους αντιμετώπισης των προβλημάτων των παιδιών, ώστε να τους ενισχύσει στο γονεϊκό ρόλο και να χαίρονται (πάλι) τα παιδιά τους.

Δίνει ουσιαστική, συστηματική ενημέρωση και εκπαίδευση σε γονείς, ώστε να αποκτήσουν τις απαραίτητες ικανότητες για να παροτρύνουν οι ίδιοι την επιθυμητή συμπεριφορά στα παιδιά τους και να βελτιώσουν τις σχέσεις ανάμεσα τους.

Η εκπαίδευση και υποστήριξη γονέων γίνεται με μεθοδικό και πρακτικό τρόπο, και δίνει την δυνατότητα στο γονιό να εφαρμόζει, αυτό που μαθαίνει, καθημερινά με το παιδί του, με σκοπό να διαφοροποιείται σταδιακά η αντιμετώπιση του.

Κέντρο Υποστήριξης Γονέων
Ελλησπόντου 22, Καλαμαριά
Τηλ. 2310- 450941
Internet site: www.kyg.gr
E- mail: info@kyg.gr